

kunde ikke se, at der var saa stor Forstel paa, hvad der sker nu, og hvad der vil ske. Nu hører Ministeren ogsaa Kommunerne. Forinden en Jærnbane kommer i Stand, maa Kommunerne have erklæret sig derfor og have tilfiktret visse Bidrag. Det er rigtigt, men det er ikke det, det kommer an paa. Det, det kommer an paa er, at efter Forslaget her kan en hvilken som helst Kommune standse det hele. Jeg ved og erkender selvfølgelig meget godt, at der maa forhandles med Kommunerne for at faa Bidrag fra dem, thi ellers har man ikke hidtil kunnet komme frem, og kan det ikke fremdeles; men efter Lovforslaget her har enhver Kommune et Veto; naar en Kommune siger, jeg vil ikke være med, saa stopper det hele Foretagende, og saa er det, som fremhævet af det ærede 4de Medlem for 1ste Kres, denne Kommune, der afgør Spørgsmaalet, om Ministeren maa gaa videre, eller om Sagen skal forelægges Rigsdagen. Det er uregtselig noget ekstraordinært, og jeg tror ikke let, at man vil finde Mæge til Bestemmelse. — At Gaaneparagraffen er gaaet ud, er naturligvis meget uheldigt.

Det skulde altsaa glæde mig, om man vilde, som det er anbefalet af forskellige Medlemmer, navnlig af det ærede 1ste Medlem for 7de Kres (Stuel) og ogsaa af det ærede 2de Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen) behandle Sagen videre og se, at saa noget ud af den, og jeg tror, at Lovgivningsmagten vil være vel tjent med at faa den ind i det Spor her er foreslaaet. Det ærede Medlem for 1ste Kres mente, at Ministeren eventuelt skulde fordele Bidragene paa Kommunerne. Hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, maatte det gaa saaledes til, at Kommunerne maatte erklære sig for Sagens Fremme i Almindelighed. Kommunerne i et Amt eller Købstadkommunerne maatte sige: Vi ønske dette Jærnbaneanlæg fremmet og søge om Koncession. Ministeren skal da gaa videre og sige, hvorledes Bidragene skulle falde paa Bjerne, og Amtsrådene skulle sige, hvorledes de skulle falde paa Landet. Man vil altsaa sætte dette under en vis Tvang. Forholdet er for saa vidt ikke ganske ukendt ved Anlæg af Statsbaner, med Hensyn til hvilke der er sat det Vilkaar, at vedkommende Gort skal bidrage, og der har Indenrigsministeren til sidst Afgørelsen. Saa vidt mig bekendt er det hidtil altid lykkedes at enes, uden at det er kommet til nogen Afgørelse af Ministeren. Men det ærede Medlem ser, og det er vel det, der er blevet fremhævet af det ærede 4de Medlem for 1ste Kres, at det er en meget betydelig Myndig-

hed, man her har villet give Ministeren. Deraf følger ikke, at det ærede Medlem (Th. Nielsen) skulde have mere Tillid til Ministeren, end andre have; det tror jeg ingenlunde er Tilfældet, og det kan ikke uledes deraf. Nej, skal der uledes noget deraf, er det et Udtryk for det ærede Medlems gamle Trang og Ønske til at faa Jærnbaneanlæg fremmede, og derfor er det ærede Medlem noget villig til at gaa ind paa forskellige Ting, som andre ærede Medlemmer, som maatte mindre interessere sig for Jærnbanernes Fremme i det hele taget, fandt affrækkende. Jeg tror, man vilde gavne Rigsdagens fremtidige Forhandlinger om Jærnbaneanlæg og fremme disse, hvis man fik vedtaget et Lovforslag, der gaar i den Retning som det af Regeringen foresatte. Jeg erkender fuldstændig, at Forslaget i Folketinget har faaet en Form, som jeg ikke finder heldig, og som det ikke kan nytte at blive staaende ved; thi den kan i Virkeligheden ikke benyttes, men jeg tror, Sagen er god. Naar man nærmere vil overveje den, vil man komme til det Resultat, at det er en Vej, man kan komme frem ad; at Rigsdagens Forhandlinger om dette Punkt ville blive noget fortorrede, og at man bliver fri for en Del Forhandlinger, som hidtil have staet ikke saa ringe Interesse, det erkender jeg fuldstændig, men om de ere til Gavn for Landet, er et andet Spørgsmaal; det tror jeg for min Person ikke.

Th. Nielsen: Til det ærede Medlem for 1ste Kres (Det. Hansen) skal jeg blot bemærke, at hans Tanker ere saa vidt forskellige fra mine, da de bestandig bevæge sig i storpolitiske Teorier, medens jeg holder mig ganske jævnt og ligefremt til Sagerne. Da det er mig om at gøre, som den ærede Minister har fremhævet, at faa Jærnbanner, kan jeg gaa med til at overveje Sagen; men jeg stiller den Betingelse, at man stiller Egnene fuldstændig lige. Naar det ærede Medlem sagde, at det var næsten uforsvarligt, som Folketinget har baaret sig ad, antager jeg, at Folketinget vil tage hans Bebrejdelse med stor Lethed. Ordsføreren har sagt, at han slet ikke tænkte paa Storpolitik i denne Sag, men simpelthen paa at gavne Jærnbannerne en Del, og det er heller ikke andet, jeg har haft til Hensigt. For øvrigt vil den ærede Taler, selv om han gaar ud fra, at vi vedtage dette Lovforslag uforandret, sikkert nok komme til at bestæftige sig med ethvert som helst Jærnbaneanlæg, thi som § 3 er affattet, vil der altid være en eller